

Hírmegjelenések levélök el nem fogadjatik.

Előzetes árak:

(Egyben három havi, vagy
hátréla postán küldve):
Egyre évre . . . 6 rtt. — kr.
Félévre 3 50 "
Negyedévre . . . 2 50 "
Működési négy évről 10 frank.

Egyre évről 4 rtt. k. kapható
a kiadótól a Brassó Gőz-
tűzoltóközpontjának

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Megjelentek hetenként háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Felvezető:
Dⁿ. WEISZ IGÁNY
ügyvéd.

Szerkesztőhelyi iroda:
Brassó, Lőpártér 10. sz. alatt,
ahová a lap eljuttatásához illető közlemények juttathatók.
Kézírtat vissza nem adatik.

Feladó szerkesztő:
Dⁿ. FISCHER ÁKOS
ügyvéd.

Hirdetések felvétele és kiadótól.

Hirdetési díja:

4 hasas gírműsor-ár vagy
annak helye 4 kr. Nagyból és
közönségtől a kiadótól kedvez-
mény. Minden egyes hirdete-
mény után meg kell fizetni 4 kr.
bővebbi értelem.

Nyitási kiadásokra van 10 kr.

Hirdetési és Nyitási díjat
előre fizetendő.

Róman igazgatás.

A „Brassó” fennállása óta mindig bizonyos tartózkodással tárgyalta a nemzetiségi kérdést.

Nem azért, mintha a magyarság itt az idegen nemzetiségek között a nemzeti-
négi sürültségek elvégzés és eleget nem
érezte volna, vagy mintha tartott volna
attól, hogy ha a nemzetiségi kérdéssel foglalkozik, csak szitái fogja azon ellenven-
nyel, melyet a nemzetiségek részéről oly
sokszor érdemtelenné elszívni valótunk
kérdéseknek; nem is azért mellőztük az a
kérdéssel való foglalkozást, mert tán a
nemzetiségek aspirációit, mozgalmait és
magát a nemzetiségi kérdést a maguk va-
lóságában nem ismerők; de melióztuk a
nemzetiségi kérdések tárgyalását, mert erős
meggyőződésünk, hogy ezen ezen nemzeti-
ségi kérdést csak egyenként, a nemzetiségek
közönnyiségével és áldozatkészségét saját
hasznukra kizsákmányoló vételek fel és
tartják felszínre, és mert tudjuk, hogy maga
a nép, legyen az művelt vagy műveletlen, ha
ezen igazgató által ki is zsákmányolattik,
nagyon távol áll attól, hogy a haza bel-
békéjét megzavarni, vagy az állam integ-
ritását veszélyeztetni akarja.

Áll ez különösen a hazánkban élő
románokra nézve.

Tudjuk, hogy különösen az utóbbi
10—12 évtől egyes műveltebb románok
valóságos mesterséggé és keresetnek csí-
nálták abból, hogy uton-utóten, minden adót
alkalmammal, nék direkt e célból rendezett
utazgatások alkalmával feligazt bezedé-
ket elhitelessé román testvéreikkel, hogy
ők Magyarországon elnyomottak, hogy jo-
gukról fosztattak meg; tudjuk, hogy azon
igazgatás a román ifjúság roszabb lelki-
létét is megmegtévelyessé fenyegeti, de mind-
ez nem provokálhatta feladálanságot, mert
meg voltak és meg vagyunk arról győző-
dővé, hogy ezen igazgatás, — államunk
és nemzetünk hatalmától fogva — nagyból
hatalmokat nem vetettek, és mert felté-
lelték és feltételezték, hogy minden jó-
zanul gondolkodó, az ország viszonyait is-
merő román tudja, — mert tudnia kell
azt saját tapasztalatából, — hogy alkot-
mányunk és törvényeink mindeneké —
nemzetiségi különbség nélkül — egészen
egyenlő mértékben szabják meg jogait és
kötelességeit, hogy e haza minden polgára
szabadon és háborítatlannal használja nyel-
vét és gyakorlati vallását, hogy teljes jog-
egyenlőséggel uralkodik hazánkban, és hogy
ezen tudat alapján az ezen tényekkel el-
lenkező viszonyokat szánra bocsátó igaz-
gatások, csak hazugságokon, csak árlások
alapulhatnak.

És mert ezt tudtuk, és láttuk, hogy az
ámított legközebb célja az, hogy ez uton
magukat martiroknak feltüntetve, saját test-
véreiket hazugsálos és gádzgatók által
túl vezérlelték, kibeszélték, elolított ezek
üzemeiket, magokra a románokra bízván
az, hogy az ily fosztogatásoknak ellent áll-
janak, annak azt szegjük.

Hallottuk, hogy ezen igazgató a honi
fosztogatás kevés volta miatt, avagy mert ha
szemléltessék nagyobb, mint a mennyit a
hon szűrése kielégített, Romániából szí-
a rubelek hazájából Oroszországból is kap-
tak és kapnak pénzbeli segélyezést, és azt
is tudtuk, hogy a most említett országok
néhány részében, honi igazgatók és az ál-
taltal informáltak, — kik az igazgató öm-
magukra nézve is kenyérszerető tettek —
hazánk és nemzetünk viszonyait ugyancsak
igyekezők a lehető rosszabb színben

feltüntetni, ámde mindez sem felezte, azt
hisz meg voltunk arról győződve,
hogy ezen szomszéd államokbeli igazgatások
is csak pénzkeresésből történtek, a pénz
pedig, melyet az igazgató ily uton kereset,
nem a mi pénzünk volt.

Most már azt is tapasztaljuk, hogy az
igazgató a forinton, a román frankon és
a muszka rubelen kívül, az angol frankon is
gustust kap, mert egy Dumitrescu
névű ur — mint ezt a „The Oxford Ma-
gazine” című lap írja — ez idő szerint
Oxfordon igyekszik kapitalistáit verni abból,
hogy Angliában a magyarokat, a magyar-
ország románokkal szemben elkövetett víz-
szádekéllék, alulözékeséllék vádolja.

Mi Dumitrescu urat — ki magát egye-
temi hallgatóknak vallja — nem ismerjük;
róla még csak azt sem tudjuk, hogy Ma-
gyarországon vagy Romániának köszön-
heti-e mindenesetre keltei existenciáját, de
tudjuk azt, hogy ha — mint neveztél lap
írja — egy Oxfordban e hóban tartott me-
tingen azt hangoztatja, hogy a románok
Magyarországon elnyomottak, és hogy a
magyarok dúl és zsarokszaga a románok
szabad feloldását és haladását gátolják,
— vagy nem ismeri viszonyainkat, —
nem tudja, hogy hazánkban a románok szellemi
és anyagi fejlődésükkel mi sem áll utá-
ban, és hogy románjaik saját nép- és
első iskoláiknál rendelkeznek, vagy az
ámított, ki vagy fizetett bérzene hazai iz-
gatónaknak, vagy ezen ámtások után akar
pénzt keresni.

Ezt tudva, nem is kufatjuk azt, hogy
magyarországi illetékeséggé e Dumitrescu,
mert híz a kitűnése az, hogy Dumitrescu
román alattvaló, kétségteletlenül állana az,
hogy az uton akar pénzre vagy hírnévre
szert tenni, ha pláne az (tudni ki, hogy

magyar alattvaló, akkor az előbbi körül-
metszen kívül még a hazánálkülsi hálá-
sros hírtvárság is terhelni, mert csak a
hazáj irányt köteles szeretettel és tisztel-
telrel teljes megelégedéző, a tisztesség
legelőbb követelményeire mi számot sem
tartathó szuhanc képes arra, hogy idegen
pódon azon hazát és nemzetet piszkolja,
melynek kebelén előkódott.

Igaz, hogy egy Dumitrescu még nem
érdemi meg, hogy izevelivel, ha még
oly gyalázatos is, személyével, ha az
meg oly elvetemített és a tisztességes sajtó
foglalkozzék; ámde ily Dumitrescu még
több is lehet, az ily Dumitrescu-féle ke-
nyérszerket meg másokat is csálhat ha
közönségre, és ezért kell fölemleni az
ily bitang eljárás ellen szavunkat, hadd
okunkjanak azok, a kiknek netán kedvük
voina ilyen cizikekben utazni.

Dr. W. L.

Belföld.

Érdekes híre volt márc. 16-án a kép-
velőslőháznak. Először is Mezei Mór védel-
me és a valóságos a nemzetiségi Ser-
bán Miklós antizsidai támadásáról szólt.

Ezután Hermann Ottó leplezte le az
az történetet, melyről a „Pesti Napló” ki-
adottálta a Kosuth halálára sejtést, mid-
őn az országot éleztetőre a gyászkereszt re-
keltetülükkel, melyekben a Kosuth halála
alkalmából ajánlja a lap külön dialógus
néhányek állítás szerint a külön dialógus
előzetesített a egyes ilyről kiadások mélt
is történtek. Az egyes hírekben az ottani
a föltáborozók és megborzúsítottak, mi-
kötő Hermann Ottó kifejtését az S. Ábrá-
ny Kőrösi a „Pesti Napló” főszerkesztője, ki
később felszólalt, roszul tette, hogy magára
vette az óditást azért, hogy egyetlen szó
is vesztelgetett az eljárás megallozottságát, mert

TÁRSZÓ.

A csempészek.

— Irta Csarasszen, föltátozó Koss Ferencz. —
(Vége)

Mózes szakították meg a halálát és az
igy szólalt meg:

— Ábrahám, az idő telik; egy óra múlva
meghelsz, hogy már késő fogna lenni és mán-
den a te nyakadba szakadna.

— Áh, ily, ily látás, megértés az igaz-
mondás és tekerlegetésként társított el földnek
elintat a sórtat. Néhány legényemből hal-
gatásban töltött percz múlva Mózes így szól:

— Igen sok beszéltél, s ez nem he-
lyes; igen könnyen megkérdés jöhetik volna
és megértenék, hogy alkotott parasztok
az órdogazásnak.

Ekkor nagy távolról farkasordítás utá
meg telének. A hang igen rekedt volt és
igen a tulpartól hangzott vissza.

— Mi a maból! Hát farkasok is járnak
erreféle? — kérdésem Mózesől.

— Hozzok, csak van, két és négyhármas;
ez azonban csak két lába.

Ezután ő is olyan jól ordított, hogy ro-
veretem után nyúltem.

— No félt, uram, — monda Mózes ne-
velre, — minden jól megyen. Induljunk a
part felé — s kezemet megfogva, lassan maga
után húzt.

Íly módon a folyóhoz közelédtek. A
Pruth nagy volt. Épen a part mellett Ábra-
hám volt a végigyal.

— Mi haladtak? — kérdő Mózes.

— Minden jól van, most haladt el a —
felelé.

Világos beszéd, de én nem értettem.

Mózes, — húzd le cipőjöd és törd fel na-
dragot; azt hiszem, át fogunk menni, mint
Mózes a vízparton.

Mind a két csempész lehúta szeméjét,
ső nadragját is és összenyomva azokat, nyak-
közébe csavarták. Én cipőmet revolverem
tölgájához kötöttem.

Midőn mindhárom készen valánk, Mózes
még így szólott:

— Uram, ki kell szedni a revolverből a
földeseket, bármilyen órány; nagy zajt elő-
z és hiába, mert meg nappal sem találja vele,
hát meg éjszaka! Jólentem senki sem jér-
tezz meg, csak rajt eszünk és ezáltalja
lesz a lakosa golyóval.

— Értelek, elég! — mondám neki.

— Ábrahám, ügyél! — monda Mózes.

— Jor utánam lépésről-lépésre és tapogasd

meg jól előre a helyet botoddal, mielőtt előre
lépnél.

— Új fel, uram. Új fel fölelem nélkül,
erős ez a fű, mint Simson és még nem is
fordított ez a föld nem fog lenni.

Még nevetni is volt kedve, azeretett
Ábrahám is, csak én nem. Elestem mert
ötlem fel először ember hátra. Felültem tehát
Mózes segélyével és magindulunk. Ábrahám
lassan, himbálva, mint valami göcs, a folyó-
ba lépett, mindkét kezével egy rudat támasz-
kodva. A víz melóig ért fel és én utján
begyértem a vízbe elertem. Elestem helyett
otóba kevertem kezeimet, csak úgy nevettem
is mint törtém. Előlkötő Mózes árnyékát
tűt ki és látnam haladt előre. —

Mintegy tíz percz telhetett el. A víz
néhánykor a molon föld ért, másutt pedig
alát deréig. Körülbelül a folyó közepén va-
lánk, midőn egyszerre felhangzott épen ott,
a homony eljuttunk:

Ható, hátt!

Megdörmögtünk, Mózes, a ki nagy két
lépést fordított, felénk fordult:

— Uram, el fogunk veszni; ha meg-
hallanak, vesztünk bizony és ha nem me-
gyünk, ránk tesznek. Nyomatok miniket.
Meglátod az őrmester.

— Leszálljak! — kérdém halton Áb-

rahámól, fölfelez hajóva.

— No, akármilyen! — felelé.

— Jól van, neked nem lesz bajod, de
én egészen kiálltam! — gondoltam, és nem
szóltam semmit.

— Mi tövök legyünk? — kérdő Áb-

rahám. — Áh, hely, szármak, minijárt megít-
jük tégy egy, mint én fogok tenni! Ila a
Mózes válsza.

— Áh, ki vagy? — kérdő valaki a
parton.

— Tiedt! — felelé egy másik.

— Látalak, hogy nyomunkban voltak, —
mondam én halton.

— Hallgass, az istendőt többet ránk;
tanácsokozz, vagy a csónakot várjuk; ha így
van, vesztetv vagyunk.

— Fordulj vissza! — hangzott a partól.

Hallgattunk . . .

— Fordulj vissza!

Ismét még elszed. Hallottuk mind a
hármat, hogy vártak. Hallottuk,
mindket kaptak fel csúszta a bakona puszkát
a huzat után annak kassza. Ábrahám koméyén
megfogta lábait, hogy ne bírja legrátni.

— Te, Ábrahám, — monda Mózes resze-
k e hangon, — midőn hármaször mondja
„búh” (búh), érted-e?

— Mi az órdog lehet az a „búh”? —
gondoltam.

Törzsde irány.

Amak idején közölt információink ismét nagy előnyök hoztak tisztelt megfizetőinknek. Híveles forrásból érkező értesítések alapján azonnali költségek helyettesítésére, mindazonáltal, kik a töltés iránt érdeklődnek, megbeszélhetetlen tanácskozási szolgálat.

Lehető elkerülni azon idő, a midőn a töltés eseményi összesség is, sok pénz lehet kerenni és ajánlunk a jelenben is akár *gyógykezelésre*, akár *nyugdíj* szempontból *oszt. magyar hitel részvényre*, di. tani eszt. *rimanurányi részvény* és *magyar aranyárnyék* megvásárlására, mindeztől mindenki szabadon maradhat.

Megfizetés mértékét biztosít mellet a legpontosabban azonosítottak és a megvásárolt papírok a nyugdíj megfizetésére alkalmasnak lenniük szabadnak.

Nyugdíj iránti érdeklődés, továbbá a családok fizetési kötelezettsége a legpontosabban azonosítottak.

Felvigyázat mindennemű érdeklődés és papírból személyesen és levelezéssel minden díj nélkül ad. 50 (6-7)

SINGER A. és Társai betéti társaság bank- és bizományi üzlet
Sosebtyán-ter 8. BUDAPEST Sosebtyán-ter 8.

2407—1894.

HIRDETMÉNY.

Az alábbi felajánlott, Brassó város tulajdonát képező, a volt uradalomban és Brassó város területén fekvő szántóföldek és rétek 1894. évi november hó 1-étől számított 6 évre, illetve a megvásárolt azok a tulajdonosi területek tartoznak, a tagosítás közzétételéig, 1894. évi április hó 6-án délután 10 órakor szobeli árverés és írásbeli ajánlat tárgyalás után bérbe fogók adatai.

Mindföve helyi szándékosok felhívának a bérletre, és a felajánlott egy évi használati összegű (1894. évi) készpénzből vagy értékpapírral vagy birtokbirtokba vételtől zárt írásbeli ajánlatok legkésőbb a fent jelölt nap délután 10 óráig a városi gazdasági hivatalnál átvenni, ahol a rendes hivatalos órák alatt a közlekedési feladatok is bevételek.

Mindenki helyi szándékosok tartozik, midőnt a szobeli árverésre bocsátott, a kikáltsai ár 10%-nyal emeltetve birtokbirtokba vételtől zárt írásbeli ajánlatok a városi gazdasági hivatalnál átvenni, ahol a rendes hivatalos órák alatt a közlekedési feladatok is bevételek.

A szobeli árverés után felbontandó írásbeli ajánlatokba pontosan és világos az megnevezendő azon föld, melyre ajánlatot tesz, továbbá tartalmazni kell az ajánlatok ajánlattevőnek azon nyilatkozatát, hogy a bérleti feltételeket isméri és hogy azoknak megfizetését vállalja, s végül, hogy a felajánlott birtokbirtok az ajánlatban számban és birtokbirtokba vételtől zárt írásbeli ajánlatok a városi gazdasági hivatalnál átvenni, ahol a rendes hivatalos órák alatt a közlekedési feladatok is bevételek.

Földek a város területén.

A) 6 évi bérleti időtartammal.

	kikáltsai ár	20 ft.
1. Lögöttei rét	"	20 "
2. Grossé és kleine Einsgrund	"	20 "
3. Harmadékos-rét Alsó Tomoson	"	20 "
4. Törösvári rét	"	20 "
5. Grossé és kleine Staffen	"	35 "
6. Borja-rét Felső-Tomoson	"	5 "
7. Hirschler-rét a hosszú árokban	"	50 "
8. Rét a Prizák és Piskulungban	"	100 "

B) Egy évi bérleti időtartammal, illetve a tagosítás befejeztéig.

	kikáltsai ár	8 ft.
1. Mezős-rét	"	20 "
2. Rét a Törösvári mellett	"	20 "
3. Két földdarab a Staffen és Brünnechenben	"	50 "
4. Rét a Lipisban	"	60 "
5. Városkapitányi dűlő	"	75 "
6. 7 hold rét az 5-ik dűlőben	"	600 "
7. Officius kaszáló révére 1-1/8 szig a Barca-patakon innen	"	30 "
8. Molt fent 1-4 szig a Barca-patakon túl	"	30 "
9. Az első parcella a nagy Tabornban	"	120 "
10. A második parcella a nagy Tabornban	"	110 "
11. A harmadik parcella ugyanott	"	120 "
12. A negyedik parcella ugyanott	"	80 "
13. Az első és második parcella a kis Tabornban	"	70 "
14. Két föld darab a Barca-patak mellett IV-ik dűlőben	"	15 "
15. Az első parcella a kis Staffenben	"	35 "
16. Második " " " " " "	"	35 "
17. Harmadik " " " " " "	"	35 "
18. Negyedik " " " " " "	"	85 "
19. Az ugynevezett mézős-réte és Barca által képzett szőlőtől együtt	"	2700 "

II

Szántóföldek és rétek a volt uradalomban 6 évi bérleti időtartammal.

	kikáltsai ár	150 ft.
1. Szántók és rétek Apocan	"	200 "
2. " " " " " "	"	40 "
3. " " " " " "	"	300 "
4. " " " " " "	"	170 "
5. " " " " " "	"	200 "
6. " " " " " "	"	240 "
7. " " " " " "	"	140 "
8. " " " " " "	"	800 "

Brassó, 1894. évi március hó 3-án.

A városi tanács.

1894.

Újdonságok!

1894.

Tavaszi kabátok, gallérok, Cappek és leányköpenyek

legnagyobb választékban, gyári áron, csak

Weinberger Ignác és fia

(Budapestről.)

83 (1-3)

HIRDETMÉSEK
a kiadóhivatalban.

Verseny nélküli árak!

Jelentés!

A tavaszi és nyári idényre

megérkeztek az összes

ÚJDONSÁGOK

férfi-, fiu- és gyermek-ruhákban,

valamint kalapok, fehéreneműk, gallérok, nap- és esernyőkben és választékban és kérem a t. cz. közönséget díszes és meglepő nagy választékomat szíves figyelmére méltatni.

Schul Henrik,
Lencsor 28. sz.

Verseny nélküli árak!

Hirdetmény.

A brassói általános takarékpénztár az l. erdélyi bank helyettesítő megvásárlása után és az ezen bank igazgatósági tagjai által a takarékpénztárral szemben okmányilag elvállalt egyetemleges jótállás alapján elhatározta, hogy az l. erdélyi banknál legnap, azaz f. évi március hó 13-án déli 12 óráig befektetett takarékpénztári pontos kifizetése iránt a betevőkkel szemben a jótállást magára vállalja, a mi ezenel a (előforduló bizonyítékok szerint rosszakaratu félről felizgatott) t. cz. betevők megnyugtatlása ezeljából nyilvánosan közhírrel tétetik.

Brassó, 1894. március 14-én

Brassói általános takarékpénztár
Eder s. k. Schwarz Á. s. k.

50 év óta sikerrel használtatik.

Szépítőket és márfoltokat, valamint az összes börtöntisztogatást elvégzőit

biztosan

ESZÉKI SPITZER KENŐCS
és az

ESZÉKI SALVATOR szappan.

Valódi minőségben csak a

DIENES J. C.-féle
gyógyszertárban

Eszéken, felsőváros.

1 doboz Spitzer kenőcs . . . 35 kr. 1 darab Salvator szappan . . . 50 kr.
1 üveg Spitzer mosdóvíz . . . 40 kr. 1 doboz Lányi szappan 8 színből 60 kr. a t. f. t.

FIGYELMEZTETÉS. Azok akak valós, ha fenti gyógyszerig birtokoltak védjegyre utal van látva a készlet a t. cz. közönségnek különféle érzéki lenné és szappanok kémi. ellátásáról.

Főváros Brassó. Róth Viktor gyógyszerész urul és a gyógyszerárakban.